

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 30/22
27.1.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Савића, председника већа и судија Весне Петровић и Здравке Турђевић, чланова већа, са судијским помоћником Снежаном Миленковић као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Милутина Касабашића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.341/21 од 21.10.2021. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду, дана 27. јануара 2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милутина Касабашића, и пресуда Вишег суда у Београду К.бр.341/21 од 21.10.2021. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.341/21 од 21.10.2021. године, окривљени Улемек Дејан оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 10.02.2021. године до 21.10.2021. године.

На основу члана 246 став 8 у вези са чланом 87 КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела – и то опојна дрога хероин нето масе 46,21 грам и две мање електронске дигиталне ваге.

На основу члана 91 и 92 КЗ, од окривљеног АА одузета је и имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела – 515,00 евра.

Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и паушала, о чему ће суд одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији из члана 437 тачка 4 у вези са чланом 441 став 1 ЗКП, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљени осуди на казну затвора у дужем временском трајању и

-бранилац окривљеног, адвокат Милутин Касабашић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да се побијана пресуда укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.44/22 од 19.01.2022. године, предложио је да се жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду усвоји и побијана пресуда преиначи, тако што ће се окривљени АА осудити на казну затвора у дужем временском трајању, а да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом и изјављеним жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалбе су неосноване.

Насупрот паушалним наводима у жалби браниоца окривљеног, изрека побијане пресуде је разумљива и јасна, садржи јасан и потпун опис радњи извршења из којих произилазе сва законска обележја кривичног дела у питању, а у образложењу исте о свим одлучним чињеницама дати су довољни и правилни разлози, који не садрже било какве противречности, нити пак постоји знатна противречност између оног што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника.

Бранилац окривљеног у жалби истиче да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, с обзиром да су разлози пресуде противречни изреци, односно да суд није имао у виду одбрану окривљеног у делу у ком је наведено је предметна опојна дрога била намњена сопственој употреби и да полиција није затекла окривљеног да продаје дрогу и узима новац за њу, међутим, ови жалбени наводи у суштини представљају побијање правилности утврђеног чињеничног стања и с тим у вези примене закона.

У жалби бранилац окривљеног истиче да је околност да окривљени није затечен да продаје дрогу и узима новац одлучујућег карактера за разграничавање кривичних дела из члана 246 и 246а КЗ, те инсистира на ставу да је његов брањеник опојну дрогу набавио и држао ради личне употребе, чему по његовом мишљењу у прилог говори и чињеница да је окривљени у време кад је лишен слободе био под дејством опојне дроге.

Апелациони суд је ценио изнете жалбене наводе и нашао да исти нису основани. Наиме, првостепени суд је правилно ценио све околности утврђене у поступку, а посебно одбрану окривљеног АА, који није оспорио да је пронађена опојна дрога – хероин, која је била у кеси за ђубре, као и у изнајмљеном стану који је користио, припада њему. Такође је као неспорно имао у виду да је окривљени зависник од психоактивне супстанце хероин, што је утврђено како из одбране окривљеног, тако и из налаза и мишљења судског вештака др Светислава Мишковића. С обзиром на то, првостепени суд је посебну пажњу посветио утврђивању чињенице да ли је окривљени опојну дрогу држао за сопствену употребу, како је то изнео у својој одбрани, или је опојна дрога била намењена даљој продаји.

С тим у вези, првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног у овом делу, правилно нашавши да је иста дата ради умањења кривице. Наиме, околности на које указује првостепени суд, а које се тичу имовинских прилика окривљеног, с обзиром да је приликом давања личних података навео да је незапослено лице, да му ванбрачна супруга шаље новац из Аустрије и то месечно 300,00 евра, док је у одбрани изјавио да живи у стану који изнајмљује и да за комуналне услуге плаћа 17.000,00 динара, да је дан пре хапшења у кладионици добио 1.200,00 евра, од којих је купио наведену опојну дрогу, док је осталих 500,00 евра који су му пронађени и одузети, остатак од добијеног износа у кладионици, а 50,00 евра и износ у динарима је новац који му је ванбрачна супруга слала из Аустрије, посматрано у склопу чињенице да окривљени нема признаницу из кладионице за добијени новчани износ у висини од 1.200,00 евра, нити је пружио иједан доказ о томе да му је ванбрачна супруга заиста слала новац, и по оцени овог суда указују да је одбрана окривљеног у овом делу неуверљива и дата у намери да се оправда порекло новца којим је купио опојну дрогу хероин, а да пронађени новац у износу од 515,00 евра указује на то да је окривљени продавао дрогу, имајући у виду да окривљени није успео да оправда, односно докаже ни порекло новца за куповину хероина, нити друга новчана средства која је користио на свакодневне потребе и за изнајмљивање стана. Правилно је првостепени суд оценио као неуверљиве и наводе окривљеног да је електронску вагицу за прецизно мерење користио за мерења хероина, али у циљу провере купљене количине и размере хероина ради коришћења за сопствену употребу. Наиме, приликом претреса стана у коме је становао окривљени АА, као и код самог окривљеног, пронађена поцепана паклица од цигарета у којој се налази један већи затворени ПВЦ пакет са 3 затворене веће ПВЦ кесе у којима се налази по 14 мањих ПВЦ пакетића, укупно 42 мања затворена ПВЦ пакетића са садржајем прашкасте браон материје, 2 ПВЦ пакета у папирној кеси са по 14 мањих ПВЦ пакетића, укупно 28 ПВЦ пакетића прашкасте браон материје, за коју је вештачењем утврђено да се ради о опојној дроги хероин, па је правилно првостепени суд оценио да уколико је окривљени заиста држао опојну дрогу хероин само ради личне употребе, не би имао потребу да исту мерења и пакује у мање ПВЦ кесе, као и да при коришћењу наведене дроге користи и кофеин као разблаживач. Такође је правилно првостепени суд оценио да су наводи одбране окривљеног да је хероин, који

је претходно купио у већој количини, понео у кеси за ђубре да би га бацио јер се уплашио, нелогични и неживотни и да се, уколико је окривљен то заиста желео, могао опојне дроге да се реши и на други начин, а не бацањем приликом изласка напоље.

Апелациони суд је као правилне и уверљиве прихватио и разлоге првостепеног суда за оцену да околност да је окривљени зависник и да је према налазу и мишљењу судског вештака др Светислава Мишковића, који је рекао да је могуће да су дневне потребе окривљеног АА 5 грама хероина, сама по себи не искључује закључак да је окривљени опојну дрогу хероин неовлашћено држао ради даље продаје, нарочито када се има у виду укупна количина дроге која је пронађена и околност да је део ове опојне дроге био размерен у велики број ПВЦ пакетића, као и да су на вагицама које су затечене у стану пронађени трагови кофеина, што додатно указује да је опојна дрога хероин размеравана ради даље неовлашћене продаје, тако да се супротни жалбени наводи браниоца окривљеног оцењују као неосновани.

Према томе, чињенично стање у погледу свих битних елемената кривичног дела у питању правилно је и потпуно утврђено а кривични закон је правилно примењен тако што су противправне радње окривљеног АА квалификоване као радње извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 264 став 1 КЗ, о чему је првостепени суд у пресуди дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге које и овај суд у свему прихвата и на њих упућује.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина адекватно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног, првостепени суд је правилно узео у обзир да је отац малолетног детета и делимично признање дела, а од отежавајућих да је раније осуђиван због истоврсног кривичног дела. Потом је овим околностима дао адекватан значај и окривљеног осудио на казну затвора од 3 (три) године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 10.2.2021. до 21.10.2021. године.

Имајући у виду степен кривице окривљеног и околности под којима је кривично дело извршено, и по оцени овог суда, изреченом казном затвора у трајању од 3 године, у потпуности ће се остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, због чега се супротни жалбени наводи јавног тужиоца којима се предлаже строже кажњавање окривљеног АА оцењују као неосновани.

На основу свега напред наведеног, применом члана 457 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар

Снежана Миленковић, с.р.

Председник већа-судија

Зоран Савић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић